

har anført i Betænkningen, Pag. 4 og 5, og deels til hvad den foregaaende ærede Taler har anført om, at en Mand, som har en større Gage, maa antages i Reglen virkelig at være istand til at kunne foretage Indskrænkninger, idet han gaaer over paa Pension, medens derimod den Mand, som i en lang Række af Aar har havt en mindre Gage, vist næppe har noget, som han kan indskrænke sig i, naar han gaaer over paa Pension. Naar man nu vil tage disse Fordringer i Betragtning, saa kan man ikke opfylde dem saaledes som baade i Udkastet og i Udvalgets Forslag er foreslaaet, derved at man alene tager Hensyn til Tjenestetiden, det bliver nødvendigt at man bestemmer Pensionens Størrelse ved et Procenttal, som er en Function af, eller sammensat af to Procenttal, som bestemmes igjen hver for sig det ene af Hensyn til Gagen og det andet af Hensyn til Tjenestetiden. Det Procenttal, som man faaer ud med Hensyn til Gagens Størrelse, maa være saaledes, at det er størst ved de smaae Gager, og at det aftager og er mindst ved de store Gager. Man kunde nu naturligtvis tænke sig en stor Mængde saadanne forskjellige Sammensætninger; jeg har i Detail gienemgaaet nogle saadanne og f. Ex. ved at gaae ud fra, at det ene Forholdstal fra Gagestørrelsen skulde begynde med at være f. Ex. 40 pCt. ved 200 Rbd. og dernæst aftage til 16 pCt. for den større Gage 6000 Rbd., og at man derimod ved Procenttallet for Tjenestetiden begyndte med 2 pCt. ved 2 Aar Tjeneste og lod dette Forholdstal stige til 50 pCt. ved 50 Aars Tjeneste, naar man dernæst sammenlægger disse to Procenttal, saa faaer man det Procenttal, efter hvilket Pensionens Størrelse skal bestemmes. For at give en Idee om hvad der tilsigtes ved at gaae ad denne Vej, vil jeg anføre som Exempel, at naar en Underofficer efter 40 Aars Tjeneste var bleven Overfyrværker, saa vilde han efter Bestemmelsen i Udvalgets Forslag have en pensionsberettiget Gage, som omtrent udgjør 350 Rbd.; han vilde da faae efter Udkastets Bestemmelse i Pension efter 40 Aars Forløb 245 Rbd. og efter Udvalgets 233 $\frac{1}{3}$ Rbd., men efter mit Forslag 288 $\frac{3}{4}$ Rbd. Han vil altsaa efter mit Forslag faae noget

mere end efter Udvalgets og Udkastets Forslag. Tager jeg derimod en anden Embedsmand, som efter 40 Aar har faaet 3500 Rbd. altsaa ti Gange saa meget, saa vil han efter Udkastets Bestemmelse faae 2450 Rbd. efter Udvalgets Forslag 233 $\frac{1}{3}$ Rbd. og efter mit Forslag 288 $\frac{3}{4}$ Rbd. Det vil altsaa sees, at min Mening er, at man ved at forminde Pensionen af de større Gager vinder et Tillæg til de mindre, men det gælder naturligtvis om, ved det bedste Skøn at finde det rette Forhold i saa Henseende.

Der er endnu et Punkt jeg ønskede at omtale, men som ligeledes berøres af den foregaaende Taler, det er nemlig Officerernes Krav paa Pension, naar de blive invalide; jeg kan ikke negte, at det Udsald som denne Sag har faaet, naar man sammenligner de 2 Betænkninger fra Udvalgene om Invaliddeloven og Pensionssloven, har valet en meget ubehagelig Sensation blandt de Officerer, som have havt Leilighed til at gjøre sig bekendte dermed og netop nu paa en Tid, hvor de skulle drage ud i Felten. Den foregaaende ærede Taler har allerede udviklet, hvad der taler for, at man helst maatte blive ved den Bestemmelse, som findes i Regjeringens Forslag til en Pensionsslov, nemlig at den Embedsmand, som kom til Stade i Tjenesten skulde gaae af med hele Embedsindtægten, og naar en saadan Bestemmelse gik igjennem ved den herliggende Kongs Behandling, saa kunde man maaskee snarere gaae ind paa det Princip, som er opstillet af Udvalget for Invaliddeloven, nemlig at Officerer og Menige skulde have eens Erstatning. Denne Bestemmelse er der saa meget mere som taler for, som den virkelig ogsaa kunde finde nogen Anvendelse i Fredstid. Det er nemlig aldeles rigtigt som Udvalget har bemærket, at det maa antages fortrinnsviis at skulle gjælde for de Militaire, og jeg troer at man bør gjøre det aldeles bestemt ved at sige, at den kun skal angaae Militaire. Det maa nemlig bemærkes at der baade for Officerer og Underofficerer, — idetmindste sees det tydeligt af dem, som staaer i Cavalleriet og Artilleriet, er mangfoldige Leiligheder, hvor de ere udsatte for at komme til Stade baade paa Liv og